

FRANCIJA 2019

Koper, 15.02.2021

Uredil : Venčeslav Krašovec - Ben

Francija 2019

31.05.2019 Koper – Monticelli d'Ongina 456 km.

Kot vsako leto se s Klavdijo odločiva, da ponovno obiščeva Francijo. To deželo bova z avtomodom obiskala že devetič. Vsakič si izbereva drugo pot, tako sva prepotovala skoraj že celotno Francijo. Največkrat sva pot po Italiji prevozila mimo Torina ter preko prelaza Montgenèvre proti Briançonu, kjer sva imela vedno prvi postanek v Franciji. Sedaj pa je bila naša odločitev, da spremenimo smer proti Cuneu. Pred Brescia zapustimo avtocesto in se podamo po cesti SS45bis, mimo Cremona ter naprej do brezplačnega mestnega PZA-ja z vodo in odtokom, v kraju **Monticelli d'Ongina** **N45.09096 E9.93534**. Da smo prešli z avtoceste na to lokalno cesto, nam je bilo že takoj žal, saj je bila ta cesta v zelo slabem stanju. Na slabo voljo smo pozabili, ko smo prispeli na PZA. Takoj smo se uredili, nekaj pojedli in odšli na ogled mesta. Največ časa sva se zadržala v gradu **Pallavicino**, v katerem je med drugim tudi etnografski muzej. Stari del mesta je kar zanimiv, posebno **Bazilika San Lorenzo** ter nekatere stare zgradbe z oboki. Proti večeru še malo posedimo ob avtodomu, si utrgamo nekaj češenj z drevesa v bližini ter se v družbi še nekaj avtodomov odpravimo spat.

01.06.2019 Monticelli d' Ongina – Cherasco 218 km.

Spanje brez problemov in v tišini, kljub temu, da je PZA v samem mestu. Spočita in naspana se po zajtrku odpeljeva do naslednjega današnjega cilja. Pot nas vodi mimo Piacenze, Voghere, Tortona, Alessandrie, Alba. V Albi je tudi na obrobju starega dela mesta brezplačni PZA brez oskrbe **N44.70293 E8.03896**. Cesta je tukaj v redu, vseskozi se vozimo ob cvetočih makovih poljih. Za kratek čas se ustaviva le za malico in pa kavico. Pred ciljem si še ogledava zanimivi stari del mesta Pollenzo, z znanim Kraljevskim gradom. Je pa v tem mestu kar precej zanimivosti.

Dospeva do današnjega cilja, brezplačnega PZA-ja v samem centru mesta **Cherasco** z vodo in odtokom **N44.64885 E7.85476**. Parkirava na soncu, saj so drevesa še premlada, da bi delala senco. Po kosilu se odpraviva na ogled starega dela mesta.

Najprej greva v park, kjer je postavljeno obeležje tragedie, ki se je zgodila 29. maja 1985, ob poteku finala evropskega nogometnega pokala na stadionu Heysel v Bruslju. Stampedo, ki

je nastal ob prodoru večina huliganov Liverpoola na stadion, je bil kriv za smrt 39 ljudi, večinoma Italijanov, navijačev Juventusa. Park v spomin mrtvim je zelo lepo urejen.

Ob sprehodu po tem prelepem mestu, sva si v slaščičarni privoščila še sladoled in kavico. Nato pa čiščenje in urejanje avtodoma in priprava na večerjo. Dopolnil sem svežo vodo ter izpraznil chem in sivo vodo. Sledi priprava Garmina za pot naslednjega dne ter spanje.

02.06.2019 Cherasco – Malijai (Francija) 255 km.

Po jutranjih opravilih, odpeljemo proti Cuneu in parkiramo na mestnem PZA-ju ali parkirišču, od katerega vodi vzpenjača do mestnih ulic. Mesto je veliko in zelo zanimivo. Kar precej časa sva hodila, da sva si ga delno ogledala. Ko sva bila že utrujena, sva odšla do avtodoma in pripravila kosilo. Malo sva se spočila ter počasi nadaljevala naše potovanje do prelaza.

Med potjo do prelaza, sva si ogledala še nekdanjo vojašnico oziroma trdnjavo v kraju Vinadio, ki jo je naročil kralj Carlo Alberto, dela so se začela leta 1834, končala pa leta 1847.

Pripeljeva do zbirališča motoristov pred vrhom gorskega prelaza. Tudi midva sva se malo odpočila pred nadaljevanjem poti. Še nekaj ovinkov, pa smo na vrhu. Prav užitek je voziti po lepi gorski cesti do 1996 m visokega gorskega prelaza Maddalena, ki meji s Francijo.

Na vrhu naredim še nekaj fotografij, nato se spustiva po francoski strani, proti gorskemu naselju Seyne ob reki Blanche. Vsoskozi se voziva po lepi dolinski cesti, ob reki Bléone. Nadaljujema mimo vinogradov ter skozi večje provansko mesto Digne-les-Bains. Popoldan prispeva do našega cilja, brezplačnega mestnega PZA-ja **Malijai**, z delno oskrbo **N44.04418 E6.02979**. Z avtodomom je bilo že kar precej zasedeno, sva pa le našla lep prostor v senci. Tega PZA-ja verjetno ni več, ker so že takrat nekaj preurejali parkirišče. Mestece je majhno in nezanimivo.

03.06.2019 Malijai – Arles - Saint-Gilles 186 km.

Po jutranjih opravilih in zajtrku takoj odrineva proti Arlesu. To mesto sva si že večkrat nameravala ogledati, pa nama ni uspelo. Vožnja po Provansi je bila lepa, brez problemov. Ker sva že bila v Aix-en-Provence, se tu nisva ustavila, temveč nadaljevala do Arlesa.

Za ogled Arlesa smo parkirali ob reki Rوني, na PZA-ju brez oskrbe **N43.67701 E4.61588** ter se takoj napotili v prelepo mesto, ki je vredno ogleda. Sprehod ob reki in preko mostu do mesta nama ni delal preglavic, saj je vse skupaj precej blizu.

Klavdija takoj nakupi nekaj začimb in sivko. Ta del starega mestnega jedra sva si kar dobro ogledala, saj je zelo zanimivo. Še v katedralo sva zavila in kot običajno prižgala svečko.

Do končnega današnjega cilja nam je ostalo okoli 20 km, zato se po ogledu mesta, odpeljeva naprej. Garmin nas pripelje točno na cilj, čeprav mu v začetku nisem takoj zaupal. Brezplačni PZA s vso oskrbo (el. plačljiva) je v samem centru mesta **Saint Gilles** [N43.67305](#) [E4.43083](#).

Mesto Saint Gilles je manjše mesto, z nekaj več kot 13.600 prebivalcev. Kot zanimivost je Dvorec »Château d'Espeyran« iz 19. Stoletja. Zaradi dežja si mesta nisva ogledala in pa tudi utrujena sva bila še iz Arlesa. Predala sva se večerji in ob kapljicah dežja mirno zaspala.

04.06.2019 Saint-Gilles – Esperaza 248 km.

Ta del poti s pridihom Mediterana, nas vodi po že večkrat prevoženih cestah skozi mesta Montpellier, Méze, Pont-Vieux, Narbonne. Ker sva si ta mesta že enkrat ogledala, se s krajšimi postanki napotimo do **Esperaze**. Na tem brezplačnem PZA-ju [N42.93368](#) [E2.21578](#) z vodo in odtokom, sva že večkrat prenočila. Kraj je miren, tik ob reki in pod krošnjami dreves. O kraju in značilnostih sem že pisal v prejšnjih potopisih, zato bom kratek tudi v nadaljevanju.

05.06.2019 Esperaza - St. Giron 119 km.

St. Giron ni bil v načrtu potovanja in smo tu prenočili samo zaradi zelo slabega vremena. Del parkirišča, ki je bilo nekoč namenjen kot PZA, je bil sedaj zaprt s kamenjem, uporaben je ostal samo del z vodo in odtokom. Parkirali smo na drugih parkirnih mestih, v družbi še dveh francoskih avtomobilistov. Prespali smo v miru brez problemov.

06.06.2019 St. Giron – Lurd 127 km.

Zjutraj je prenehalo deževati in posijalo je sonce. Takoj sva se pripravila na pot proti naši točki Lurdu. Zakaj Lurd sem že večkrat opisal, pa bom še enkrat na kratko. Ko je Klavdija resno zbolela, sem ji obljubil, da ko ozdravi, jo vsako leto peljem v Lurd. Po bolezni sva bila v Lurdu že devet let in ni mi žal, samo da je v redu in da sva skupaj. Med potjo sva si ogledala še grad Mauvezin (Château de Mauvezin) [N43.11835](#) [E0.27827](#). Večkrat sva potovala mimo, pa se nikoli nisva ustavila. Zelo lepo urejen in zanimiv grad, z lepim parkiriščem za avtodome, kjer je možno tudi prespati. Do zadanega cilja je še okoli 35 km, zato se kar odpraviva naprej. Cesta nam je znana in kot običajno na gozdnem parkirišču pojeva kosilo se malo oddahneva in nadaljujemo proti Lurdu.

07.in 08.06.2019 Lurd

Namestimo se kot običajno v kampu **Du Loop** **N43.09786 W0.06976**, 16,00€ oddaljenem 500 m od centra mesta Lurd. Ko se urediva, odideva do katedrale in se udeleživa procesije. Ob vstopu so nas pregledali varnostniki zaradi nevarnosti terorizma. Vedno napišem, da za doživet Lurd ga moraš obiskat. Ta sveti kraj je namenjen predvsem zdravju in kar tam vidiš in doživiš, se ne da opisati. Vsi, ki prihajajo tam, imajo je le en cilj - zdravje. Ostala sva tri dni.

09.06.2019 Lurd - Baraqueville 301 km.

Od Lurda se posloviva v upanju, da se še večkrat lahko vračava izpolnit mojo zaobljubo. Mestni PZA **Baraqueville** [N44.27836](#) [E2.43294](#) (fotografija iz Google maps) je na novo zgrajen na obrobju mesta z vso oskrbo in brezplačen. Mesto je majhno in nezanimivo, tu je le lep in miren kraj za prenočitev. Malo sva se sprehodila ter kasneje pripravila vse za naslednji dan in spanje.

10.06.2019 Baraqueville - Rodez - Aigueperse 262 km.

Prej, kot običajno odpeljeva proti Rodezu z namenom, da si mesto ogledava. Zapeljeva na parkirni prostor na ulici starega dela mesta [N44.35776](#) [E2.57765](#) in se sprehodiva po mestu.

Zelo lepo in zanimivo mesto je ta Rodez. Kar nekaj znamenitost nama je ostalo v spominu. Le škoda, da je bilo mesto nekoliko zamegljeno zaradi predhodnega dežja, tako so nekatere fotografije slabše kakovosti.

Predaleč si nisva upala, ker se je ponovno pooblačilo, midva pa nisva imela dežnikov. Na hitro sva se obrnila proti našemu avtodomu in jo ucvrla iz mesta. Lepa in zanimiva pokrajina ter mesta in vasice. Na enem od parkirišč sva si privoščila še prigrizek in kavico.

Nadaljevala sva vse do današnjega cilja, brezplačnega mestnega PZA – ja **Aigueperse** z vso oskrbo, (elektrika plačljiva) **N46.02634 E3.20313**. Ko sva se uredila, sva malo pokukala po mestecu. Nič kaj zanimivo nisva našla, le cerkev Marije Aigueperse in kapelo Saint-Louis. Imela sva dovolj časa za ureditev avtodoma, jaz pa sem še naredil plan z naslednji dan.

11.06.2019 Aigueperse – Saint-Pourçain-sur-Sioule Auxerre 262 km.

Zapustiva mesto in se napotiva do PZA-ja *Saint-Pourçain-sur-Sioule* **N46.31195 E3.29612**. Tu sva se samo parkirala za nekaj ur, da si ogledava mesto. Je pa PZA brezplačen z oskrbo, v mirnem kraju ob reki Sioule in mestnem kopališču. Stari del mesta je zelo blizu, V njem sva se zadržala kar nekaj časa. Precej mestnih zanimivosti sva videla, jih občudovala in fotografirala za spomin na ta kraj.

Po vrnitvi v PZA sva še pojedla kosilo in po krajšem popoldanskem počitku nadaljujemo pot mimo **Maulinsa**, z lepim PZA-jem ob reki Allier **N46.55858 E3.32482**, naprej proti Auxerre, kjer nameravamo prespati. Nekaj poti prevozimo ob reki Allier, po brezplačni avtocesti A77, nato zavijemo proti severovzhodu, po cesti N151 do mesta **Auxerre**. PZA je v bistvu mix. parkirni prostor za več avtomobov **N47.79768 E3.57695**. Glede oskrbe nisva gledala, ker je nisva potrebovala. Parkiranih je bilo že veliko avtomobov, a sva le našla še en prostor za našega konjička. Stari del Burgundijskega mesta Auxerre je zelo lep in se ga splača ogledati, če potuješ mimo. Po podatkih Googla, je bilo »Auxerre cvetoče keltsko-romansko središče ob eni od glavnih pokrajinskih poti Via Agrippa. V 3. stoletju je postal sedež škofije in pokrajinsko središče Rimskega cesarstva. V 5. stoletju je bila v njem zgrajena katedrala. V poznem 11. in zgodnjem 12. stoletju je bilo s strani Auxerrskih grofov zgrajeno obzidje, ki je zaokrožalo obstoječe skupnosti«. Iz našega parkirišča preko mostu reke Yonne, prideš takoj v stari del mesta, obdanega z delnim obzidjem. Že pogled z mostu ti pove, da je bil nekdaj tukaj sedež škofije, saj je neverjetno število katedral in cerkva.

Prelepo mesto kamor got pogledaš, zgradbe, ulice, cerkve, vse je zanimljivo in fascinantno

Malo preveč fotografij sem vnesel, ali kaj si morem, če pa je vsak del mesta bolj zanimiv. Kar nekaj mesta sva prehodila in na kraju sva se izmučena vrnila na PZA. Nekaj časa sva še obujala vtise tega dne, nato pa povečerjala in odšla spat.

12.06.2019 Auxerre – Lunéville 311 km

Zjutraj se je parkirišče kar hitro napolnilo, midva pa sva zadovoljna nadaljevala proti Lunéville. Pokrajina je izredno lepa in polja obdelana, cesta pa ravna, da se mi je, kar malo dremalo med vožnjo. Vreme sva imela lepo sončno in toplo. Potovala sva skozi mesta Troyes, Robinson, Toul. Vsa ta mesta so lepa in zanimiva, vendar sva te prihranila za drugič. V senci enega redkih dreves se ustaviva in pripraviva kosilo. To zadolžitev ima večinoma Klavdija. Jaz se držim večinoma drugega dela pri mizi. Po kosilu in pa seveda kavici nadaljujema potovanje po teh lepih krajih. Francija je res avtodomarska dežela, lepa prijazna in zanimiva.

Malo še počivava in nato nadaljujeva proti Lunéville v kamp **Les Bosquets** **N48.59649 E6.49871** za 9,00€ z vso oskrbo. Po namestitvi in prijavi se takoj odpraviva na ogled mesta.

Tudi to mesto ima zanimivosti, ki si jih hitiva ogledovati. Najprej prideva do gradu Lunéville, vendar je bi že zaprt za obiskovalce, sva pa obhodila prelep zelo velik grajski park. Zelo lepa je tudi notranjost cerkve Sainte-Jeanne-d'Arc, predvsem njene umetniške okenske vitraže. Cerkev Saint-Jacques z zanimivim zvonikom, mestni parki in še in še. V enem izmed lokalov se še odžejava in počasi vrneva v kamp. Izkoristiva kopalnico kampa, večerja in spanje.

13.06.2019 Lunéville – Singen 289 km

Vreme nam lepo služi in potovanje se nadaljuje po cesti N59, D124, D20, D52 in nekaj časa ob reki Ren. Ustaviva se v novem PZA-ju **Lile du Rhin** **N48.02092 E7.58038** za 8,00€ z vso oskrbo, tudi elektriko. Lep PZA tik ob mejni reki Ren, vendar je bilo še zgodaj, zato se peljeva naprej. V mestu še dotočiva gorivo in prevoziva mejo z Nemčijo. V nadaljevanju

prispeva v prvo Nemško mesto Altstadt, tu me Garmin malo okoli prinese, zato sem moral narediti nekaj kilometrski obvoz. Nič hudega, sva pa več videla.

Nemška cesta št. 31 je lepa, vendar hribovita in ovinkasta. Prispeva v mesto **Singen** in poiščeva mestni PZA **N47.76079 E8.82887** za 5,00 € z nekaj oskrbe. Moteče je le to, da gre v bližini železniška proga, ki pa v nočnem času skoraj ni vlakov. Tu sva že prenočila pa sva vseeno malo pohajala po mestu in poskusila Nemško pivo. Sledi večerja in spanje.

14.06.2019 Singen – Monguelfo 342 km

Kljub lokaciji ob železnici sva dobro spala in niti enega vlaka nisva slišala. No, zjutraj pa so kar vozili, a midva sva bila pripravljena za pot. Do doma je bilo še precej km, zato sva se odločila dolžino nekje deliti. Precej poti vozimo ob Bodenskem jezeru proti Innsbrucku. Tu sva nameravala prenočiti, pa naju je vleklo domov, zato še malo nadaljujemo. Avstrijska pokrajina je lepa, obdana z zasneženimi gorami in predvsem zelena. V Innsbrucku se v

daljavi vidi zimska skakalnica. Tu smo zgrešili pravo cesto za Brenner in zapeljali po lokalni obvoznici.

Nisem želel obrniti, zato sem nadaljeval. Cesta ni bila slaba, bila je na določenih predelih tako ozka, da sem se bal srečanja z nasprotnimi vozili. Vasice, skozi katere sva vozila, so tipične za Avstrijo in večina s turističnim pridihom. Srečo sva imela ob srečanju z avtobusom, saj je ravno na mestu srečanja bila cesta nekoliko širša. V obratnem primeru bi moral kar nekaj poti vzvratno. Vse je bilo mimo in ni nama bilo žal, da sva v Innsbrucku zgrešila pravo cesto.

Počasi se približujeva italijanski meji. Prevoziva še vasice Gries, Percha, Maria Luggau, vse so turistično usmerjene in lepe. Uživava ob umirjeni in zanimivi vožnji ob lepem sončnem vremenu. Te kraje sva že večkrat prevozila in vedno so nam bili všeč, saj so lepi, urejeni in čisti. Glede na čas je zimski turizem končal, letni pa šele prihaja, saj je še premrzlo za pohode po naravi. Končno sva pripeljala na cesto katero sva zgrešila. Pravzaprav jo je Garmin, jaz sem bil le ob določenem času nepazljiv.

Še malo in prevoziva mejo z Italijo v Brennerju. Ker je do doma še vedno precej kilometrov, se odločiva prespati v bližnjem PZA-ju. Po 80 km prispeva v Monguelfo, kjer poiščeva kraj kjer bi lahko dočkala jutro. Našla sva parkirišče z možnostjo spanja na kraju naselja. **N46.75250 E12.10916**. Slabost tega PZA-ja je v tem, da nima oskrbe in je blizu ceste. Zadnji večer si pripraviva dobro večerjo in zalijeva z vinom.

15.06.2019 Monguelfo – Koper 340 km

Kljub cesti v bližini sva mirno spala. Zjutraj opraviva vse, kar je potrebno in nadaljujema to zadnjo ruto. Po 15-ih kilometrih zapeljeva nazaj na avstrijsko stran pri Arnbachu. Nadaljujema do Tarvisia ter preko mejnega prehoda Predil v Slovenijo. Počasi se spuščava do Bovca, kjer se ustaviva in si privoščiva pico. Sledi vožnja ob Soči do Nove Gorice in naprej do doma.

Zaključek:

Ta potopis sem napisal iz dolgočasje v času Covida-19. Verjetno ni kaj prida, ima pa določene zanimivosti, ki vam lahko pridejo prav, v kolikor potujete po teh krajih. Videla sva veliko, imela lepo vreme ter uživala v vožnji in hoji po raznih mestih. Prevozila sva 3700 km.